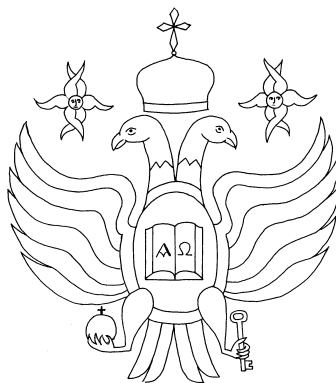

Nr. 9 014/2010

† ΜΙΤΡΟΠΟΛΙΤΥΣ ΙΟΣΙΦ

SCRISOARE PASTORALĂ
LA NAȘTEREA DOMNULUI
2010

CAȚRE TOT CLERVUL, CINVUL MONAȘILOR
ȘI POPORUL DREPT SĂVÎTOR
DIN ÎNTREAGA ARHIEPISCOPIE

« Iubiților, să ne iubim unul pe altul,
pentru că dragostea este de la Dumnezeu
și oricine iubește este născut din
Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. »
(1 Ioan 4, 7)

Preacucernice Părinte,

Iubiți frați în Domnul nostru Iisus Hristos,

În noaptea sfântă a Crăciunului primim din nou în lume, în mijlocul nostru, pe Cel ce toate le-a făcut cu puterea dumnezeirii Sale, putere dumnezeiască care se arată în iubirea Sa de oameni. Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu se naște astăzi din Preacurata Fecioara Maria în binecuvântata peșteră a Betleemului. În istoria noastră omenească iubirea lui Dumnezeu pentru noi oamenii “are o față și un nume” în Pruncul născut în iesle : Iisus Hristos. Întru El, Dumnezeu Însuși Cel în Treime, Își arată toată dragostea pe care El o are întru Sine pentru noi, cei ce suntem după chipul și asemănarea Lui. Iubirea dumnezeiască din veșnicie trăită în Dumnezeu Cel Unul, dar întreit în Persoane, ni se împărtășește astăzi tainic în Hristos. Zămislighi fiind după chipul și asemănarea Iubirii Însăși, dar căzuți, omorâți

de neîncredere și neascultare față de Cel Bun și Iubitor care ne-a dat viață din nesfârșita Sa dragoste, astăzi ne regăsim în iubirea cea mântuitoare pe care Pruncul Iisus ne-o aduce în ieslea celor necuvântătoare din Betleem.

« Cel Preabun » nu ne iubește cu o iubire străină Lui, ci dându-Se pe Sine Însuși iubirii omenești, slabă și mărginită, ca aceasta să-I răspundă, să-L primească și să-I primească iubirea și să o trăiască cu Cel care i-o dăruiește. « Întru aceasta am cunoscut iubirea – ne spune Sfântul Ioan Evanghelistul : că El Și-a pus sufletul Său pentru noi... » (1 In. 3, 16).

De aceea spunem că nu-L primim pe Cel care se naște în lume, pe Pruncul Iisus, doar pe pământ și în cele ale pământului - și acestea creația și darurile lui Dumnezeu făcute nouă - ci Îl primim mai ales și înainte de toate și în inimile noastre. El Însuși, Fiul Cel Unul Născut, din încredințarea Părintelui Cerească, ne-a primit în inima Lui, plină de iubire, învățându-ne prin aceasta că El este Iubirea Însăși, că Dumnezeu Cel în Treime « este iubire » (1 In. 4, 8). În Pruncul Iisus astăzi Îl primim pe Dumnezeu - Iubirea Însăși ! În nemărginirea ei, dragostea lui Dumnezeu vine la noi în chipul Copilului smerit - am putea spune cât o « fărâmă de om » - ca noi să o putem primi fără a fi copleșiți de măreția și slava ei, fără a fi mistuiți de lumina ei orbitoare, copleșiți de nesfârșirea ei.

Iubiți frați și surori,

« Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi – ne spune Sfântul Ioan Evanghelistul - că pe Fiul Său Cel Unul Născut L-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin El viață să avem. » (1 In. 4, 9) Smerit colindător al iubirii dumnezeiești la porțile inimilor noastre, Hristos asteaptă să Îi deschidem, să-L primim și să-L încălzim la rându-ne în taina inimii noastre chiar cu puținul

dragostei pe care o avem. Darul pe care El ni-l aduce este viața Sa Însăși pe care El Și-o pune acum pentru noi, ca Om și Dumnezeu, în mâinile Părintelui Ceresc prin Care El ni S-a dăruit. Ce dar așteaptă în schimb de la noi ? « Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, și noi datori suntem să ne iubim unul pe altul » (1In. 4, 11), ne spune Sfântul Ioan Evanghelistul.

Am putea numi deci sărbătoarea Nașterii Domnului și « sărbătoarea iubirii dumnezeiești care ni se dăruiește nouă oamenilor », dar care ne și dăruiește puterea de a iubi așa cum Dumnezeu ne iubește. Deci iată cel mai mare dar pe care îl primim : să ne putem iubi unul pe altul așa cum Dumnezeu ne iubește ! Mare, dar și greu de purtat în viața din lumea aceasta ! Știindu-ne și văzându-ne slăbiciunea nu îndrăznim să credem că am putea iubi și noi așa cum Dumnezeu iubește, deși Hristos ne spune să îndrăznim în numele Lui, căci El « a biruit lumea ». Ce biruință a avut asupra lumii ? Cea a armelor, a puterii ? Nu, ci pe cea a iubirii jertfelnice, prin care S-a dat pe Sine, adică S-a dăruit pe Sine nouă, iubindu-ne până la sfârșit. Iubirea Sa jertfelnică începe în ieslea pântecelui devenit cer al Fecioarei Maria, apoi în ieslea celor necuvântătoare devenită și ea cer, ca să continue în ieslea inimii noastre care poate și ea să devină cer, prin iubire. Primim astăzi pe Cel care ne colindă la poarta inimii pentru a face din ea cer, prin iubire.

Să-L rugăm pe Cel Unul Născut din Tatăl, care se naște din Pururea Fecioara Maria pentru a noastră mântuire, să ne dăruiască puterea de a ne iubi unul pe altul. Ce vom putea pune în locul iubirii în viața noastră : suferința urii, suferința neiertării, suferința singurătății, suferința bolii, suferința, morții ? Pe acestea Hristos a venit să le vindece prin nașterea Sa. De aceea, frați și surori, suntem astăzi încredințați că putem, în Hristos, să iertăm și să iubim pe cei care ne nedreptățesc, să fim alături de cei singuri, să mângâiem pe cei în suferință, pentru

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

că Hristos ne-a dăruit prin Nașterea Sa iubirea cea mai presus de orice neputință, cea care vindecă totul în noi și ne aduce Cerul aproape.

Și eu Îl rog pe « Cel Preabun » la acest ceas de mare bucurie și speranță pentru omenirea întreagă, să vă mângâie pe cei în suferințe de tot felul, să vă împace pe cei neîmpăcați, să vă bucure pe cei întristați, să vă ocrotească pe cei în primejdii, să vă întărească pe cele care purtați prunci în pânțece, să vă dăruiască părinților înțelepciunea cea binefăcătoare, să « întoarcă inimile copiilor către părinții lor și ale părinților către copiii lor », să vă umple inima de dragostea cea vindecătoare.

Anul 2011 să vi-l dăruiască Domnul Hristos cu pace și împliniri.

Paris, Nașterea Domnului 2010

Mitropolitul Iosif
† Mitropolitul Iosif